

הוּאַתְּ בָּנָה

על מה תלחמננה חברות הנכסת הבאה

שורדים בגל גיל, חוק שכר מינימום, הגדלת החזקציב לשירותי בתייאום ושם תנאי שכון אנדר' שים", היא הגיעה לחקוק חוק כל-לאומי" שליו אמור יהיה להשמיד עדיף מון, ומלחק את עוזדי המון למשפחות נוקחות. ליברטי המון לא השפחתה, ייש לחות – ליברטי הבלתי-דוחה, ייש לחות – ליברטי חופש בחירה בין נישואין ותביס לבן ונישואין אורותיים.

לדעתי רחל כגן יש להקדיש את אשומת הלב הרבה ביותר לחיווק המשפחתי, אם ורק אם באומה מוביל ססתם. היא סבורה, שיגזר מסטר חברות הנקוט עשויה לאחיה חוע" לתה על אף חילוץ הדעות בין ה" רשותם של דבר, הרוי גם אמי, הברוגיות, וגם הלטוגיטים הנוראה היושבת שם" האהבות לסלוג ולקרוא שרירים".

כל חברי הנכסת שנכוו בפי נישא הסכימה כי יש לחןך את הנשים לעסוק בעניות כלויות יותה, ולא להצטמצם בעניות חמ' ייחוד, "כדי להיות בע' לחת התשפיע בבעיות נגעוות ל' נשים, עלינו להיות קודם כל מיטוגות וראויות לפול בעיות הכלליות; אורת לא תוכינה דרישותינו להערכה הנכונה."

מאות רעה נבו

גידול מספר החברות בכנסת גדרים יותר, אך לא יותר מיעוט הוא הקשי היחיד ביריד להישגים. על כך הסכימו המש חברות נסכת מפלגות שונות, שהموעזה למועד האשה הומינה אותן על שאלות ולאגיב על דרישות.

מהיה חיבת לשלם מס הכנסה המפלגות. אך האードות מון הח' נצלו והודיעו כי אין הם יכולים גבעל, ככלומר: הבעל זורק לבותם מהפיע (נצחונות המערך ומ"ט). השתרטו: גאנַה למון (רפע), טו' בה סנודראַי (מדל'), אסטור ריאַל' וילסקה (מל'י) ורחל כגן (עעל'). יושוג צשי בפנכת

25 אוחז

טנייה לווניש, יי'ר המועצה למועד נאשה, העמידה דרישות אחדות. בתקופה שחברות הנכסת הפלינה להאש망ה היכ' נסח השישית.

אתה הרדישות הייתה, לחוק חוק שלפיו היה כל הרכוש הנור' כשל לאחר הנשואן שיך לזו' בני הוג' שווה. דרישות אחרות: הקיימות מועד של עורך שנות היבית, סידור שיתאמ' את שעותה שהייתה של ילדי נשים שעבודות בזוסדות החינוך עם האשווים לעזרה ממס הכנסה של האשה העובדת.

המעזה למועד האשה דרישת לחוק חוק שלפיו יתחלק נישות וטישת אשא' וילדיט' עבריה פליימ', וחוק שלפיו יונש בעל מכחה את אש'תו. הדרישת מהחרונה היא, לה' קר' מדור לנייני האשה והמש' פחה' ליד אחד ממשורי המושלה. מלבד דרישות מעשיות אלה, פנ' מה יי'ר המועצה בקריאת אל' חברות הנכסת להשדר ולהגי' לייזג וש' של 25 אוחזים מכל חבריה הנכסת.

כל חברות הנכסת הסכימי ערך רונית לדידה זו – לירבות אס' תד' ריאילגואר שרצתה לדעתה מודיע דקא 25 אחוזים ולפי מת נקבע מס' זה – אבל הביאו לוונגה מילרים, שגורם תמו'ן בדרישות מיוחדות לנשים ומרקם של חילוקי דעתות בין הנשים כ' נסח בקשר לטעיפות שנוג'ת. לגבי חוק חשלום מוניות לגרושה, למשה' לא הימה חדודות דעות' בין החברות, אמרה טוביה סנוח' ריא'. "אודות מאתנו – זואי' ביג'ין – דרשן לתבשח את קיום חקנה זה, וילדאוג שהאשא' קיבל תשולם שיאפשר לה לח' יות באומה רמת'חים שנוח'ה במו'ן יישא'ה אבל' חברות א' דות טענו, כי יש לנבל את ח' חוק, מפני שהוא משפיל את הא' ש'."

רשות ממייבות דמען

בתגובה על הצעת המועזה למועד האשה להקטם מדור לענ' יוני אשא' ומשחה, יציעת חנ'ה למדן להקים רשות ממלכתית ל' מחקר וקידום מועד האשה. רשות זו יჩיבת לכלול אושי מתח' קר' משטיים שנוג'ת ווניגות של ארוגני הנשים. "רשות עדיפה על מדור ליד אחד המשדרים, כיוון שיש באשרו'ה לחתurbation בעור' לחת' המשדרים ה'שנים' נמקה את הצעתה, והביאה דוגמה: "בחצעת חוק מס הכנסה הוצע פטור על 2500 ל' לשנה לפחות עובדת, שימוש כבודת'ה איננה עולם על 500 ל' לחדר. ועדת מדוק' שנקבעה לטיפול עניינים אלה, קנה בכל החוחמים האחרים, ולא דנה בחצעה זו. בעקבות דרישת מחודשת, מינה שר האוצר ועוזה של פרידמן. שפסקה כמפורט בהמשך לא לדצנו. רשות ממלכתית הינה יכולה להתערב במקרה מה'".

אסתר ריאילגואר התנגדה לה' צעה, " לרשות הזאת קיימת מעד' מייעץ לבך, וצotta אפשר לקבל ואפשר לא לקלבל... מון' ווישט גו' פים דווים והשפעים מועטה מאד", אמרה.

בעומך ש' עובdot

בעקבות ההחלטה להעניק מעמד לגביה מדירישה להעניך של עובדת לעשרה היבית, הסכימי חברות הנכסת סנודראַי וריאיל' נאסר כי בלבד חוביית כרכות הcliffe וו' בוחרות: עקרת האmitt